

това пакъ попытка: „придрѣжилъ ли си сѣ съ христа и вѣрвашъ ли го?“ И пакъ чѣва сѣщій-а отговоръ и символъ. Тогава реква на дете-то да сѣ поклони на христа, както нѣкоги сѣ поклонилъ слѣпый-а, когато го исцѣрилъ спасителъ, та прогледналъ, и кръстници-тѣ сѣ покланаватъ, и дѣматъ: „покланавамъ сѣ на отца и сына и светаго дѣха, на единосѣшна-та и нераздѣлна-та троица.“ А свещеникъ-а при конца на оглашеніе-то моли сѣ господѣ, да удостои свой-а слѣга за благодать-тѣ, коа-то е въ крещеніе-то, да го напълни съ сила-тѣ на светаго дѣха, и да го направи чедо на царство-то си.

Свещеникъ-а, като приготви дете-то тѣй за крещеніе, отважда да освети вода-тѣ, коа-то е иванъ обликъ на тайна-та; но първомъ сѣ помоли въ себе си Богѣ, да не гледа на неговы-тѣ грѣхове, за да не остане ровъ на грѣха-а онзи, кой-то ивава свобода на други-тѣ, и не гледаючи на свещениковѣ-тѣ недостойность, да утвърди новинѣ-тѣ христовѣ въ светѣ-тѣ неговѣ църква.

Като сѣ укрѣпи свещеникъ-а съ смиренность, гласно реква: „голѣмъ си господи и чѣдни сѣ твои-тѣ дѣла и ни една рѣчь ще вѣде достойна да пѣе твои-тѣ чѣдеса,“ и обширно казва славѣ-тѣ на Бога, когато пѣе слазце-то и слави го месецъ-а, и слѣша го сичкій-а свѣтъ, и отъ когото треператъ бездни-тѣ, съ когото сѣ звезди-тѣ и коа-то слѣжатъ ангелски-тѣ сили, и си покриватъ лица-та съ крила-та си. Потомъ слѣзва съсъ страхъ къмъ